

- quibus se parcere integro posse fœdere voluere. Xv Kal. Decembris cum Fauentinis fœdus in easdem, quibus ante, conditiones Vidone Pirouano, prætor Fauentino, probante instauratum. Quietæ inde cum Pistoriensibus quoque, quæcunq; causa fuerit, res fuere. Mutinenses item arma primum Friniatibus intulere. Hæc regio est montana, sic à Friniatibus quondam Liguribus, quorum sæpe meminit Liuius, appellata, quæ in diœcesi posita parem cū ciuitate libertatem agebat. atq; exercitu in Padullum inducto pagum Candiani cōbussere, licet Parmenses cū carrocio ad ferendum eis auxiliū accurrissent. Philippus demum, ut sua aduersus Othonem iura vehementius confirmaret, Adolfum Coloniensem archiepiscopū, qui Othonem à principio coronauerat, ut se quoq; iisdē insignibus exornaret, induxit. Quod ut Innocētius comperit, legato suo, ut
- 1205 Adolfo dignitatem abrogaret, mandauit. atq; ita sequenti anno legatus, Adolfo abdicato, Brunonem Bonnenſis ecclesiæ præpositū subrogauit. Quare Philippus exacerbatus, Septēbri mense Colonia obsidione circūstetit, agrūq; eius vastare contendit. Eo anno Mediolani Nobilitas in gratiam cum Credentia rediit, atq; ex auctoritate Lantelmi Landriani, lecti ab vtraq; parte arbitri, de integro rē ad cōsules rettulit. Brixie Albertus Casalaltus, cum urbem ciuili turbare tumultu studeret, à ciuib; vrbe deiectus Lenum oppidum cepit. inde Cremonensium opportunis auxiliis nixus Ponteuicum occupauit. verū Brixiani cum prompta militum manu aduenientes vniuersos silentio noctis temere somnum sine excubiis capientes nacti, ipsum nullo labore recuperarunt. exules autem Leno retento reliqua castella ciuitati parentia peruagati omnia rapinis, 20 atque incendiis affligerunt. Eodem anno Cremæ oppidum penē totum igne consumptum. Principes Friniatium, quos illi Capitaneos vocabant, infestis Mutinensium armis exterriti deditione facta iurarunt, se præceptis Salinguerræ prætoris, atque ipsius Communis Mutinæ parituros; atque idem paullo pōst etiam Gualandelli fecerunt, qui inter eos opibus, ac nobilitate præstabant. Postero Philippus idem obsidione Colonia afflictauit, atq; Othonem prælio secum congressum in fugam cōuertit. Mediolani Philippo Lampugnano archiepiscopo vita functo succēssus est Hubertus Pirouanus, secundus Ecclesiæ ordinarius, atque idem Cardinalis Romanus. Mutinenses, & Mantuani fœdus inter se contra Regienses fecerunt. Franciscus Asisias, is qui postea Diuorum in numerum est relatus, sodalibus, quos sibi asciuerat ac Fratres Minores 30 appellarat, leges vitæ asperrimas dedit: quas deinde Innocentius pontifex tanquam paupertati apostolicæ congruentes probauit. De quibus sic Matthæus Parisius scripsit, eorum temporum propē æqualis: *Sub his diebus Fratres Minores, fauente papa Innocentio, subito emergentes terram repleuerunt, habitantes in urbibus & ciuitatibus deni & septeni, nihil omnino possidentes, de Euangelio viuentes, in victu & vestitu paupertatē nimiam perferentes, nudis pedibus incedentes, maximum humilitatis exemplum omnibus præbuerunt. Diebus autem Dominicis & festiuis de suis habitaculis exeuntes, prædicauerunt in ecclesiis parochialibus Euangelium verbi, edentes & bibentes, quæ apud illos erant, quibus officium prædicationis impendebant. Qui in rerum cælestium contemplatione tanto perspicaciores sunt inuenti, quanto à rebus præsentis seculi, & carnalibus delicijs comprobantur alieni. Nullū genus alimenti penes eos vsq; in crastinum re 40 seruatur, ut paupertas spiritus, qui viget in mente, actus sicut & habitu omnibus innotescat.* Veronæ ciuili tumultu vehementissimē laboratum. Bonifacius enim Sanbonifacij Comes, Sauri filius, prælium cū aduersa Monticulorum factione commisit, atq; eo superior repente ad domos eorū inflammandas accessit. Quare ciuitas mota Azonem marchionē
- 1207 Atestinum ad præturam gerendā acciuit. Proximo, Germani diuturno duorum regum bello defessi, oratoribus Romam missis, quorum princeps erat Volcherus patriarcha Aquileiensis, Innocentium orarunt, ut auctoritatem suam conferre ad conciliandam inter eos concordiam vellet. Quibus ille obsequutus confestim Hugolinū episcopum Ostiensem, & Leonē S. Crucis presbyterum Cardinālē decreuit, qui Kal. Octob. Philippum conuentum Augustæ Vindelicorum agentem conuenire, atq; ei & ceteris principibus, ut se in Saxoniam ad conuētum sequerentur, edixere. Ibi re agitata pax in has conditiones firmata est, ut Otho Philippi filiam sibi desponderet, ac Philippo, dum viueret, regni titulo cederet, inde illo mortuo vsurparet. Eo anno Azo Atestinus Veronæ prætor, cum turbidum ciuitatis statum tranquillare studeret, quem duæ factiones Monticulorum & Sanbonifaciorum inexprabili simultate sollicitabant, studiis maioris 50

ris par-